

»To je ratna boja.«
 »Čingačuk nije mazao ratnu boju.«
 »Možemo da se pretvaramo da jeste.«
 »Ti možeš ako baš hoćeš. Mjurej i ja pravimo zamke za zečeve.«

Mjurej je stajao na vratima.

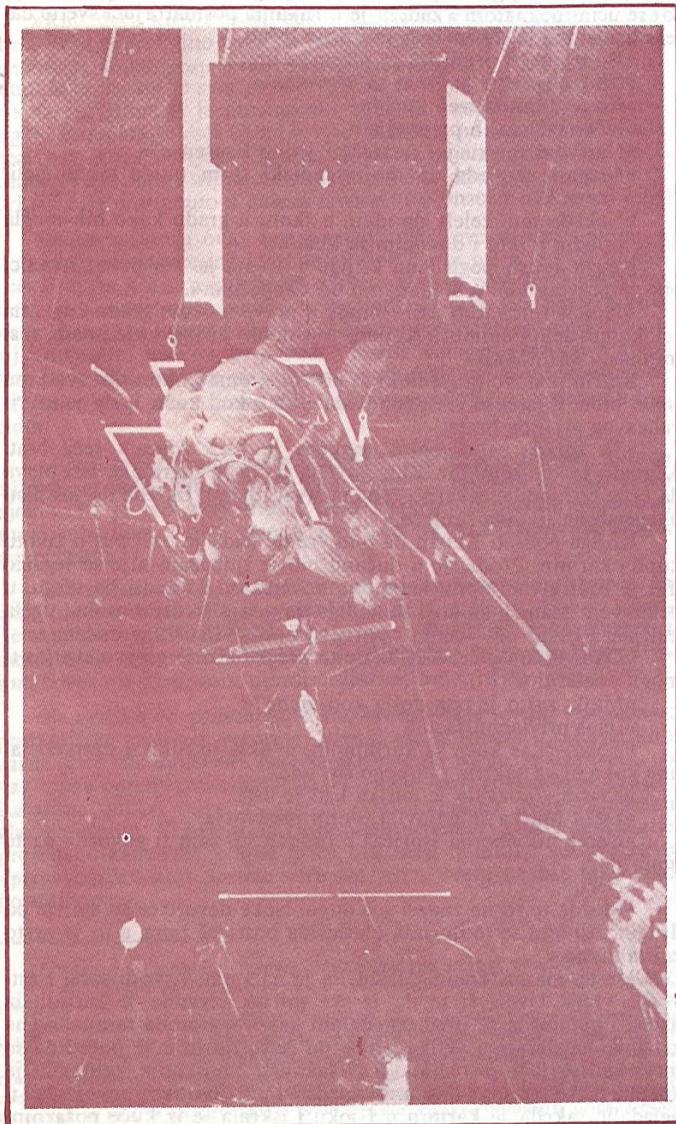
»Šta to tvoja sestra ima na licu?«

»Kaže da je to ratna boja.«

»Ja sam Čingačuk, a on je Oko Sokolovo.«

»Ko su to?«

»Iz jedne knjige,« rekao je Majk. »Da se vratimo zamkama. Vidimo se kasnije, Čingačuk,« dodao je i zatvorio vrata.



Ketrin se okrenula i popela nazad u svoju sobu. Skinula je karmen i legla na krevet, a malo kasnije ušla je majka da vidi da li je uznemirena i počne da joj objašnjava o sazrevanju kod devojčica.

Ketrin vrati knjigu i okrenu se od prozora. Pogleda u brata.

»Izvini, Tragaču,« on reče.

»Ja sam bila Čingačuk, Majk.«

»Jste, u pravu si.«

Ketrin dohvati mantil i krenu ka vratima.

»Što se mene tiče,« reče, »idi ti dodavola.« Kad je izašla, njen brat nije prozborio ni jednu jedinu reč.

Preveo sa engleskog
Velimir Kostov

DEJVID HELVIG /David Helwig/ rođen je 1938. Studirao u Torontu i Liverpulu. Autor je romana: *Figures in a Landscape* /1968/, *The Sign of a Gunman* /1969/, *The Streets of Summer* /1969/, kao i mnogih drugih. Živi i piše u Kingstonu, Ontario. Sada je predavač engleske književnosti na Queen's univerzitetu u istom gradu. Uređuje časopis kanadskih zatvorenika *Words from Inside*.

ubistvo u mraku

margaret etvud

Ovo je igra koje sam se igrala samo dvaput. Prvi put, bila sam u petom razredu, igrala se u podrumu, podrumu ogromne kuće koja je pripadala roditeljima devojčice po imenu Luiz. Nalazio se sto za bilijar u podrumu, ali niko od nas nije znao ništa o bilijaru. Nalazio se tu i klavir. Posle nekog vremena, umorili smo se od prevlačenja izbušenih kartonskih valjkova po klaviru i od posmatranja dirki kako se same podižu i spuštaju – nešto nalik filmovima u kasne sate, trenutak pre no što ugledate mrtvaca. Ja sam bila zaljubljena u dečaka Bila, koji je bio zaljubljen u Luiz. Drugi dečak, čijeg se imena ne sećam, bio je zaljubljen u mene. Niko nije znao u koga je Luiz zaljubljena.

I tako, ugasili smo svetlo u podrumu i igrali se *Ubistva u mraku*, što je dečacima omogućavalo zadovoljstvo da stavljaju svoje ruke na vratove devojčica, a devojčicama zadovoljstvo da vrište. Uzbudenje je bilo toliko da smo ga jedva podnosili, ali na sreću Luizini roditelji su se vratili kući i upitali nas šta to radimo.

Po drugi put, igrala sam se sa odraslima; nije bilo tako zabavno, iako intelektualno složenije.

Čula sam da su ovu igru igrali jednom u nekom letnjikovcu šestoro normalnih ljudi i jedan pesnik i da je pesnik pokušao da ubije nekoga. Onemogućio ga je svojim uplitanjem jedan pas koji nije umeo da pravi razliku između mašte i stvarnosti. Glavna stvar u ovoj igri je da morate znati kada da se zaustavite:

Evo, ovako se igra:

Presavijete nekoliko papirića i stavite ih u šešir, činiju ili na sredinu stola. Svi odaberu po jedan papirić. Onaj ko dobije X je detektiv, a onaj ko dobije crnu tačku – ubica. Detektiv izlazi iz sobe i gasi svetlo. Svi tumaraju po mraku, sve dok ubica ne izabere žrtvu. On mora ili da šapne, »Mrtav si«, ili da mu ruke skliznu na vrat i stisnu obesno i odrešito. Žrtva vrisne i sruši se. Svi moraju sada da prestanu sa kretanjem, osim ubice, koji, naravno, ne želi da bude nađen pored tela. Detektiv broji do deset, pali svetlo i ulazi u sobu. On može da ispituje sve, osim žrtve, kojoj nije dozvoljeno da odgovara budući da je mrtva. Svi, osim ubice, moraju govoriti istinu. Ubica mora da laže.

Ako vam se dopada, možete igrati igre sa ovom igrom. Možete reći: ubica je pisac, detektiv čitalac, žrtva knjiga. A možda i ovako: ubica je pisac, detektiv kritičar, a žrtva čitalac. U tom slučaju, knjiga bi bila celokupan *mise en scene*, uključujući i svetiljku koja je nehotice srušena i razbijena. Pa ipak, zabavnije je samo igrati ovu igru.

Bilo kako, ja sam ta u mraku. Imam zle namere prema tebi, smišljam svoj opaki plan, ruke mi polaze ka tvom vratu, ili možda, greškom, ka bedrima. Možeš da mi čuješ približavajuće korake, imam čizme i nosim nož, ili je to možda revolver sa biserom optočenom drškom, bilo kako, imam čizme sa mekom potplatom, možeš da vidiš »filmski« žar moje cigarete; narasta i utrnjuje u izmaglici sobe, ulice, sobe, iako ne pušim. Zapamti samo ovo, kad vrisak najzad utihne i kad upališ svetlo: prema pravilima igre, ja uvek moram da lažem.

Sada: veruješ li mi?

Preveo Velimir Kostov

MARGARET ETVUD (MARGARET ATWOOD) rođena je 1939. Pisanje ove najpopularnije književnice Kanade koncentrisano je na odnose čoveka i prirode, kao i na odnose muškarca i žene. Od prvog važnijeg dela poezije *The Circle Game* do najskorijeg romana *Life Before Man* ona opisuje civilizaciju kao tragično neprijateljsku prema prirodi, a ženu i čoveka kao bića koja su najbolji primeri opterećenih partnera. Napisala je mnoge knjige (većinom poezije), kao i nekoliko romana. Važnija dela: *The Edible Woman*, *Surfacing*, *Lady Oracle Power Politics*, *The Journals of Susanna*, *Double Persephone*. Naravno, pisala je veliki broj kratkih priča i pripovedaka.